Truyện: Bé Minh đi cắm trại.

Năm nay, nhà trường có tổ chức cắm trại hè. Các bạn trong lớp ai ai cũng hào hứng.

Minh về khoe với mẹ:

- Mẹ ơi! Tuần sau lớp con đi cắm trại đấy ạ. Mẹ cho con đi cùng các bạn mẹ nhé!

Vì biết tính Minh ham chơi, lại hay tự ý làm điều mình thích, mẹ Minh lo lắng nói:

- Để con đi mẹ không an tâm, vì con hay tự ý đi chơi một mình, nhỡ bị lạc thì mẹ biết làm sao đây?

Minh nói với mẹ

- Ôi mẹ khỏi lo con lớn rồi, con hứa sẽ không đi chơi một mình đâu ạ. Minh năn nỉ mẹ.

Mẹ nhẹ nhàng nói:

- Thôi được rồi con nhớ là luôn đi cùng các bạn và cô giáo đấy nha. Đi chơi một mình nguy hiểm lắm.

Minh trả lời mẹ:

- Dạ vâng ạ. Con nhớ lời mẹ dặn rồi ạ.

Một tuần trôi qua, hôm nay là ngày Minh đi cắm trại, trước khi đi Minh lễ phép chào mẹ:

- Con chào mẹ ạ, con đi chơi đây ạ.

Minh lên xe cùng cô và các bạn đến địa điểm cắm trại. Minh và các bạn xuống xe đến điểm cắm trại. Đang chơi vui cùng các bạn Minh chợt nhớ mình để quên bạn gấu bông trên xe, Minh không xin phép cô mà tự ý đi lấy gấu bông, trên đường đi có rất nhiều hoa đẹp.

Minh nghĩ:

- A, hoa đẹp quá mình phải hái về tặng mẹ mới được, chắc mẹ sẽ vui lắm đây.

Thế rồi Minh cứ hái hoa và mải chơi trên một con đường lạ. Trời bắt đầu tối Minh chợt nhận ra mình đang bị lạc đường.

Minh sợ quá khóc thét lên và kêu cứu.

- Có ai ở đây không? Làm ơn giúp cháu với ạ, huhu.

Khi không thấy Minh đâu cô giáo phải đi tìm Minh mãi từ chiều.

Cô vừa đi vừa gọi:

- Minh ơi! E ở đâu?

Nghe thấy giọng cô, Minh chạy thật nhanh ôm lấy cô và nói: Con xin lỗi cô lần sau con hứa sẽ không tự ý đi một mình nữa đâu ạ. Cô ôm Minh dỗ dành.

- Có cô đây rồi, con nhớ nhé không bao giờ được phép tự ý đi một mình nữa đâu nha.

Minh trả lời cô:

- Dạ vâng ạ!

Kể từ đó Minh không giám tự ý đi một mình khi không có người lớn đi cùng.